

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 427

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 mai 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE SENATULUI	
74.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014-2020, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene	94.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului
287.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014-2020, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene		
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
			Decizia nr. 775 din 11 decembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru
			Decizia nr. 47 din 20 ianuarie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 511 alin. (1) pct. 8 și alin. (4) raportate la art. 135 alin. (4), art. 510 și art. 634 alin. (1) pct. 1 și alin. (2) și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
		10.	— Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei începând cu perioada de aplicare 24 aprilie-23 mai 2026
		11.	— Circulară privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro începând cu perioada de aplicare 24 aprilie-23 mai 2026

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014-2020, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76 din 11 decembrie 2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014-2020, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1157 din 12 decembrie 2025.

Art. 2. — (1) În anul 2026, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, se autorizează Ministerul Finanțelor să

efectueze, cu încadrarea în nivelul total al fondurilor de la bugetul de stat aprobate, redistribuiri de credite de angajament între ordonatorii principali de credite, la solicitarea acestora, între titlurile de cheltuieli din care se finanțează contractele de achiziții publice de produse din domeniile apărării și securității derulate de instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, conform angajamentelor internaționale asumate.

(2) Se autorizează ordonatorii principali de credite să introducă modificările determinate de aplicarea prevederilor prezentului articol în anexele la bugetele acestora și să le comunice Ministerului Finanțelor în termen de 10 zile de la efectuarea acestora.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 20 mai 2026.
Nr. 74.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014-2020, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 76/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014-2020, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței

de urgență a Guvernului nr. 156/2024 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 20 mai 2026.
Nr. 287.

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 134/2024 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1303 din 22 decembrie 2024, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. III — Componența Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital, domnul senator Rusu Ioan-Cristian — Grupul parlamentar PACE — Întâi

România se include în componența comisiei în locul domnului senator Petrea Dorin-Silviu — Grupul parlamentar PACE — Întâi România.

2. La anexa nr. XXIII — Componența Comisiei pentru tineret și sport, domnul senator Petrea Dorin-Silviu — Grupul parlamentar PACE — Întâi România se include în componența comisiei în locul domnului senator Rusu Ioan-Cristian — Grupul parlamentar PACE — Întâi România.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 20 mai 2026, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 20 mai 2026.
Nr. 94.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 775

din 11 decembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Elena-Simina Tănăsescu — președinte
Asztalos Csaba-Ferenc — judecător
Mihai Busuioc — judecător
Mihaela Ciochină — judecător
Dacian-Cosmin Dragoș — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Gheorghe Stan — judecător
Ioana-Cristina Vida — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Godri Hunor Attila în Dosarul nr. 1.259/119/2021 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.525D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, deoarece dispozițiile criticate reprezintă o opțiune a legiuitorului în materia taxelor judiciare, fără a îngreuna accesul la justiție, fiind previzibile și aplicabile uniform, iar criticile vizează, în realitate, modificarea normei, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.259/119/2021, **Tribunalul Covasna — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.** Excepția a fost ridicată de Godri Hunor Attila într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru datorată pentru formularea unei contestații în anulare.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că prevederea legală criticată este neconstituțională în ipoteza în care se exercită contestația în anulare atunci când dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale [art. 503 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă]. Se apreciază că acest motiv pentru care hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare se circumscrie unei erori judiciare, însă răspunderea pentru această eroare judiciară nu este a statului, cum impune art. 52 alin. (3) din Constituție, ci este transferată în răspunderea particularului pentru obligația de a plăti taxe judiciare de timbru „de câteva ori mai mari decât cuantumul acestora de la fondul cauzei sau în apel”. Se arată că restituirea taxei de timbru nu depinde de admisibilitatea contestației în anulare, ci de soluția pe fond ce s-ar acorda în rejudecarea apelului. Se subliniază că, în situația în care instanța care judecă contestația în anulare

ar considera că motivul de contestație este întemeiat, iar dezlegarea recursului este rezultatul unei erori materiale, taxa judiciară de timbru achitată nu s-ar restitui sau nu ar fi pusă în sarcina statului, ci a părții ce ar cădea în pretenții pe fondul rejudecării apelului.

6. **Tribunalul Covasna — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece obligația de plată a taxelor judiciare de timbru este o obligație fiscală, prevăzută de legea specială în sarcina celor care apelează la justiție. Se menționează Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 24 mai 2006, pronunțată în Cauza *Weissman și alții împotriva României*.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Pentru formularea contestației în anulare se datorează taxa de 100 lei*”.

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și principiul legalității, și în art. 52 alin. (3) privind răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 189 din 26 martie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 903 din 6 septembrie 2024, paragraful 14, Curtea a reținut că taxa judiciară de timbru pentru exercitarea căii extraordinare de atac se datorează indiferent de soluția pronunțată de instanța de control judiciar, respectiv de admitere a contestației în anulare sau de respingere a acesteia. Odată investită cu soluționarea

căii extraordinare de atac, instanța judecătorească va înfăptui actul de justiție, serviciu public taxabil, taxele judiciare de timbru constituind o contraprestație raportat la actul de justiție.

13. Curtea a observat că nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție.

14. Curtea a reținut că regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 752 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 6 februarie 2015, paragraful 33).

15. Totodată, Curtea a constatat că taxa judiciară de timbru instituită pentru formularea contestației în anulare este una fixă, în quantum de 100 lei, un quantum care nu poate fi considerat împovăraător din punct de vedere financiar pentru justițiabil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 179 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 694 din 3 august 2020, paragraful 22). De altfel, dreptul național român prevede cu claritate ipotezele în care este datorată taxa de timbru, modalitățile sale de calcul și consecințele în caz de neplată, reclamantul putându-se aștepta, în mod rezonabil, ca aceste reguli să fie aplicate (Decizia nr. 811 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 12 martie 2019, paragraful 32).

16. În plus, prin Decizia nr. 31 din 16 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 17 mai 2023, paragrafele 13-17, Curtea a reținut că dispozițiile art. 503 din Codul de procedură civilă reglementează 5 motive de contestație în anulare, iar, potrivit dispoziției legale criticate, taxa judiciară de timbru în quantum fix de 100 lei se datorează pentru formularea căii de atac. Din examinarea dispozițiilor art. 508 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curtea a observat că dacă motivul de contestație este întemeiat, instanța va pronunța o singură hotărâre prin care va anula hotărârea atacată și va soluționa cauza. Așadar, o soluție de admitere a contestației în anulare presupune o activitate suplimentară a instanței de control judiciar în sensul că aceasta va trebui să pronunțe o nouă hotărâre după ce a anulat hotărârea atacată.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. În continuare, Curtea observă că dispozițiile art. 52 alin. (3) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât contestația în anulare exercitată în condițiile art. 503 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu are drept premisă existența unei erori judiciare deja constatate, ci vizează retractarea hotărârii judecătorești pronunțate pentru rejudecarea respectivei cauze.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Godri Hunor Attila în Dosarul nr. 1.259/119/2021 al Tribunalului Covasna — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 26 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Covasna — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 11 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Cristina Vida

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 47

din 20 ianuarie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 511 alin. (1) pct. 8 și alin. (4) raportate la art. 135 alin. (4), art. 510 și art. 634 alin. (1) pct. 1 și alin. (2) și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Ioana-Laura Paris	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Anca Iuliana Rădulescu în Dosarul nr. 4.089/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 743D/2021.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.305D/2021, nr. 1.470D/2021, nr. 1.817D/2021, nr. 2.121D/2021, nr. 2.836D/2021, nr. 3.947D/2021, nr. 213D/2022, nr. 619D/2022, nr. 903D/2022, nr. 1.342D/2022, nr. 2.814D/2022, nr. 913D/2023, nr. 1.099D/2023, nr. 68D/2024, nr. 273D/2024, nr. 2.279D/2024, nr. 3.648D/2024, nr. 4.065D/2024, nr. 304D/2025, nr. 805D/2025, nr. 4.231D/2025 și nr. 4.471D/2025, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, art. 511 alin. (1) pct. 8 și alin. (4) raportate la art. 135 alin. (4), art. 510 și art. 634 alin. (1) pct. 1 și alin. (2) și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de George Mălin Georgescu în Dosarul nr. 2.549/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Dănuț Cornel Ungur în Dosarul nr. 851/1/2020/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Samu Lajos în Dosarul nr. 3.187/1/2020* al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Dikeoulakos George în Dosarul nr. 2.256/1/2020 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Societatea Karpaten Outgoing — S.R.L. în Dosarul nr. 897/3/2021 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Gabriel Emanuel Nițulescu în Dosarul nr. 4.502/2/2021 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea Meridian 22 — S.A. în Dosarul nr. 2.175/30/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Elena Cristoloveanu (fostă Manolea) în Dosarul nr. 1.947/1/2021/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Olimp în Dosarul nr. 2.986/1/2021/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Uniunea Scriitorilor din România și Varujan Vosganian în Dosarul nr. 15.153/3/2021 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Marcela Letiția Onița în Dosarul nr. 1.705/1/2022 al Înaltei Curți de Casație și

Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Obștea de moșneni în devălmășie Voloșcani în Dosarul nr. 91/44/2023 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Bordeianu Ana în dosarele nr. 4.287/2/2021 și nr. 2.262/2/2024 ale Tribunalului Ilfov — Secția civilă și Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Ana Lucia Frîncu în Dosarul nr. 7.859/2/2022 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Irina Topor în Dosarul nr. 7.800/2/2021* al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, de Traian Bitoleanu în dosarele nr. 770/54/2023/a1 și nr. 33/1/2024/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Lucian Pitaru — Cabinet de Avocat în Dosarul nr. 907/42/2024 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, de Dragoș Dan Dumitrașcu în Dosarul nr. 673/1/2024/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Societatea Băneasa Investments — S.A. în Dosarul nr. 61/1/2024/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Gabriel Stoenescu și Liudmila Stoenescu în Dosarul nr. 675/1/2025/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal se prezintă, în dosarele nr. 619D/2022, nr. 1.342D/2022, nr. 1.099D/2023, nr. 805D/2025 și nr. 4.231D/2025, domnii avocați Mihai Gândac și Șerban Alexandru și doamnele avocat Monica Livescu și Cristina Mariana Tomescu, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosare, lipsind celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Magistratul-asistent învederează că, în Dosarul nr. 1.305D/2021, dovada de înmânare a citației în privința autorului excepției a fost restituită Curții cu mențiunea „destinatar decedat” și precizează că nu au fost depuse la dosar documente privind introducerea în cauză a unor eventuali succesori în drept. În Dosarul nr. 1.342D/2022, autorul excepției a depus concluzii scrise în susținerea admiterii excepției de neconstituționalitate, însoțite de hotărâri judecătorești prin care au fost respinse cererile de repunere în termen a cererii de revizuire. În dosarele nr. 1.099D/2023 și nr. 805D/2025, autoarea a depus note de ședință prin care s-a referit la aspecte ce țin de fondul cauzei, a solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate, modificarea art. 509 alin. (1) pct. 8, a art. 430 alin. (1) și (2) și a art. 461 alin. (2) în sensul dorit de aceasta și a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în situația imposibilității prezentării în fața Curții a reprezentantului convențional. În Dosarul nr. 4.471D/2025, autorii au depus concluzii scrise, prin care au solicitat admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentanții convenționali ai autorilor și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura propusă. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.305D/2021, nr. 1.470D/2021, nr. 1.817D/2021, nr. 2.121D/2021, nr. 2.836D/2021, nr. 3.947D/2021, nr. 213D/2022, nr. 619D/2022,

nr. 903D/2022, nr. 1.342D/2022, nr. 2.814D/2022, nr. 913D/2023, nr. 1.099D/2023, nr. 68D/2024, nr. 273D/2024, nr. 2.279D/2024, nr. 3.648D/2024, nr. 4.065D/2024, nr. 304D/2025, nr. 805D/2025, nr. 4.231D/2025 și nr. 4.471D/2025 la Dosarul nr. 743D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauzele fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului convențional al autorilor din Dosarul nr. 619D/2022, domnului avocat Mihai Gândac, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, întrucât textele de lege criticate încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) și ale art. 129 din Constituție privind dreptul la un proces echitabil, dispozițiile art. 425 din Codul de procedură civilă și contravin dreptului persoanei de a i se soluționa dosarul într-un termen rezonabil. Luând în considerare dispozițiile art. 425 din Codul de procedură civilă, care reglementează conținutul hotărârii judecătorești, ce trebuie să cuprindă partea introductivă, considerentele și dispozitivul, la momentul pronunțării hotărârii judecătorești nu ne aflăm în fața unei hotărâri judecătorești viabile din punct de vedere legal. Termenul de o lună înăuntrul căruia poate fi declarată calea de atac ar trebui revizuit deoarece se socotește de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, or, acesta ar trebui socotit de la data comunicării acesteia, respectiv de la data redactării hotărârii fiindcă de-abia la acel moment se poate vorbi despre o hotărâre judecătorească ce se conformează pe deplin dispozițiilor art. 425 din Codul de procedură civilă. Depune concluzii scrise în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

8. Domnul avocat Alexandru Șerban, reprezentantul convențional al autorilor din Dosarul nr. 1.342D/2022, pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Norma criticată condiționează dreptul la revizuire într-o asemenea manieră încât suprimă esența acestui drept, situație contrară accesului liber la justiție reglementat de art. 21 din Constituție și dreptului la apărare. Legiuitorul impune precizarea modalității în care o hotărâre încalcă autoritatea de lucru judecat a altei hotărâri, dar tot el impune ca această obligație să fie îndeplinită mai înainte ca hotărârea în cauză să aibă o existență juridică și să intre în circuitul civil, nerespectarea acestei obligații conducând la pierderea dreptului de a formula calea de atac. Practic, dreptul recunoscut este golit de conținut. Referitor la limitele dreptului la revizuire impuse în practică, susținute de practica judiciară depusă la dosar, arată că acestea reprezintă premise ale unui reviriment jurisprudențial, în condițiile în care, astfel cum s-a reținut în considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 308 din 12 mai 2016, jurisprudența Curții trebuie să tindă spre o evoluție ascendentă a protecției oferite subiecților de drept.

9. Doamna avocat Monica Livescu, reprezentantul convențional al autorilor din Dosarul nr. 4.231D/2025, depune concluzii scrise în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate, susținând că acestea cuprind și un extras dintr-un studiu al profesorilor catedrei de procedură civilă a Universității București care este în sensul semnării necorelării legislative dintre modalitatea de calcul al termenului de exercitare a motivului de revizuire bazat pe contrariedade de hotărâri și acele prevederi care ar fi trebuit să fie avute în vedere de legiuitor la momentul modificării legislative prin care acesta a înțeles să protejeze autoritatea de lucru judecat atât sub aspectul efectului său pozitiv, cât și negativ. Premisa excepției de neconstituționalitate ridicate este reprezentată de efectul pozitiv al autorității de lucru judecat rezultat din considerentele unei hotărâri. Referitor la curgerea termenului de la pronunțare, ipoteza în care se invocă o contrariedade de hotărâri raportată la dispozitivul acestora reprezintă o situație mai simplă, datorită faptului că dispozitivul ultimei hotărâri poate fi cunoscut încă de la momentul pronunțării, față de ipoteza în care se invocă o

contrariedade de hotărâri raportată la considerentele acestora, situație incidentă în cauză. Astfel, hotărârea a fost comunicată autorului excepției după opt luni de la momentul pronunțării sale, conținând în considerente o problemă de drept care nu făcuse obiectul niciunei dezbateri contradictorii, respectiv stabilirea competenței instanței de contencios administrativ și fiscal în soluționarea unor acțiuni în contencios administrativ ce aveau ca obiect acte emise în procedura exproprierii, prevăzute de Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local. Stabilirea competenței instanței reprezenta o problemă deosebit de importantă deoarece prin considerentele acestei din urmă hotărâri instanța a stabilit că, deși anterior existau trei hotărâri, printre care una și a regulatorului de competență, prin care se stabilise că este competentă instanța de contencios administrativ și fiscal, autorul excepției de neconstituționalitate ar fi avut la îndemână promovarea unei acțiuni la instanța civilă. Or, prin statuarea unui asemenea aspect, la cinci ani după promovarea acțiunii, contrar unor hotărâri definitive care stabiliseră altceva, s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, ceea ce a determinat promovarea unei revizuirii bazate pe un astfel de motiv.

10. Se mai arată că toată jurisprudența Curții Constituționale, reprezentată de cele 34 de decizii anterioare în această materie, poate reprezenta doar o premisă a analizării excepției din prezenta cauză. Prin analiza efectuată de Curte dintr-o altă perspectivă se poate ajunge la concluzia necesității unui reviriment din punctul de vedere al evaluării normelor atacate, reviriment de tip interpretativ. Este necesar să se pronunțe un asemenea tip de decizie prin care să se constate că sintagma „de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri” din cuprinsul art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă este neconstituțională în măsura în care se aplică situațiilor în care contradictorialitatea dintre hotărâri, respectiv motivul de revizuire, rezultă doar din considerentele ultimei hotărâri, comunicată după expirarea termenului de 30 de zile de la momentul pronunțării.

11. Propunerea a două variante de formulare pentru decizia de tip interpretativ, pe care autorul a solicitat Curții să o pronunțe, subliniază importanța unei nevoi sociale identificabile chiar și în numărul multiplu de excepții de neconstituționalitate ridicate ce au avut același obiect. Astfel, este evident că este vorba despre o normă care nu satisface o nevoie socială și juridică, respectiv nevoia de a te adresa unei instanțe cu o cale de atac efectivă. Analiza unei căi de atac efective se face prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă protejează în mod egal autoritatea de lucru judecat rezultată din considerente și pe cea rezultată din dispozitiv, or, de vreme ce este consacrată o astfel de normă de egalitate în fața legii de procedură civilă, această egalitate trebuie să se reflecte și în soluția legislativă — aceea de acces efectiv la instanță cu o cale de atac în care să poată fi invocată această contrariedade de hotărâri. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Dreptului Omului indicate în cererea de sesizare a Curții Constituționale, formalismul excesiv al modalității de reglementare a curgerii unor termene în materie procesuală constituie o barieră în accesul la justiție, barieră care nu are nicio motivare obiectivă și care nu servește obiectivelor securității juridice, fiind astfel împiedicată buna administrare a justiției. Or, scopul prevederilor art. 509 pct. 8 este reprezentat de protecția principiului securității activității juridice, în componenta sa esențială a autorității de lucru judecat.

12. O perspectivă ce nu a fost tratată prin jurisprudența Curții se referă la discriminarea raportată la standardul convențional regăsit în art. 14 și în Protocolul nr. 12 al Convenției și la situația specifică a necesității corelării dispozițiilor de drept procesual.

Sunt situații similare care primesc soluții diferite, deoarece un revizuent care contestă considerentele unei hotărâri nu este egal cu unul care atacă dispozitivul acesteia, deoarece cel dintâi nu beneficiază de o cale de atac corespunzătoare, motiv pentru care se impune o intervenție pentru cenzurarea acestei chestiuni. Totodată, o persoană căreia îi este comunicată hotărârea până la expirarea termenului de 30 de zile este mai protejată de dispozițiile procesuale civile decât o persoană căreia, la fel ca în cazul din speță, îi este comunicată hotărârea la opt luni de la momentul pronunțării acesteia. De asemenea, toate celelalte motive de revizuire reglementate de Codul de procedură civilă au în vedere curgerea termenului de la comunicarea hotărârii, astfel cum acesta este reglementat de art. 427 din Codul de procedură civilă. Reprezentantul convențional solicită admiterea excepției, în principal, prin declararea neconstituțională a textului și, în subsidiar, prin pronunțarea unei decizii de tip interpretativ.

13. Doamna avocat Cristina Mariana Tomescu, reprezentantul convențional al autorilor din Dosarul nr. 1.099D/2023, depune note de ședință și pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost aceasta formulată de către autoare.

14. Președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că o parte din criticile excepției de neconstituționalitate se referă în realitate la completarea și modificarea normei legale, prin introducerea unei noi soluții legislative, aspect care excedează competenței Curții, motiv pentru care excepția de neconstituționalitate privind art. 510 și art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă ar trebui să fie respinsă ca inadmisibilă. Cu privire la art. 509 alin. (1) pct. 8, art. 511 alin. (1) pct. 8 și art. 634 din Codul de procedură civilă, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece textele reglementează în mod clar momentul de la care curge termenul de revizuire, soluția legislativă circumscriindu-se marjei de apreciere a legiuitorului în materia procedurii civile și urmărind asigurarea securității raporturilor juridice și a stabilității hotărârilor judecătorești definitive; împrejurarea că în anumite situații particulare comunicarea hotărârii ar avea loc după momentul pronunțării nu transformă norma în una imprevizibilă, ci ține de aplicarea concretă a legii, aspect care excedează controlului de constituționalitate. Curtea Constituțională a statuat în mod constant că stabilirea unor condiții și termene procedurale reprezintă o opțiune legitimă care aparține doar legiuitorului.

15. Cu privire la pretinsa încălcare a accesului liber la justiție și a dreptului la un proces echitabil, apreciază că această critică este neîntemeiată, întrucât instituirea unui termen pentru formularea revizuirii, precum și condiționarea acesteia de respectarea cerințelor legale de motivare nu echivalează cu o restrângere nejustificată a accesului la justiție, nefiind adusă atingere substanței dreptului.

16. Cu privire la art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă referitor la sancțiunea nulității cererii de revizuire nemotivate, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea acestei excepții ca neîntemeiată, deoarece textele de lege ce consacră această regulă nu aduc atingere accesului liber la justiție, ci reprezintă o consecință firească a caracterului extraordinar al căii de atac. Legiuitorul este îndreptățit să stabilească cerințe procedurale stricte pentru exercitarea revizuirii, iar obligația motivării cererii încă de la momentul de introducere a acesteia asigură buna administrare a justiției și celeritatea procedurii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

17. Prin Încheierea din 13 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.089/2019, și prin Decizia civilă nr. 1.540A din

24 noiembrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 7.859/2022, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 743D/2021 și nr. 68D/2024).

18. Prin Încheierile din 4 februarie 2021 și 6 septembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 2.549/2020 și nr. 897/3/2021, și prin Decizia civilă nr. 1.041A din 22 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 2.262/2024, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 511 alin. (1) pct. 8 și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.305D/2021, nr. 2.836D/2021 și nr. 805D/2025).

19. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 4.502/2021, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 3.947D/2021).

20. Prin Încheierile din 15 martie 2021, 12 aprilie 2021, 28 februarie 2022, 4 noiembrie 2024 și 13 ianuarie 2025, pronunțate în dosarele nr. 851/1/2020/a2, nr. 2.256/1/2020, nr. 2.986/1/2021/a1, nr. 33/1/2024/a1 și nr. 673/1/2024/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 raportate la art. 135 alin. (4), art. 510 și art. 634 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 1.470D/2021, nr. 2.121D/2021, nr. 903D/2022, nr. 3.648D/2024 și nr. 304D/2025).

21. Prin Încheierile din 9 decembrie 2021 și 15 octombrie 2025, pronunțate în dosarele nr. 2.175/30/2020/a1 și nr. 675/1/2025/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 213D/2022 și nr. 4.471D/2025).

22. Prin Încheierile din 26 ianuarie 2022, 27 octombrie 2022 și 12 decembrie 2024, pronunțate în dosarele nr. 1.947/1/2021/a1, nr. 1.705/1/2022 și nr. 61/1/2024/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 și alin. (4) raportate la art. 634 alin. (2) din Codul de procedură civilă** (dosarele Curții Constituționale nr. 619D/2022, nr. 2.814D/2022 și nr. 4.231D/2025).

23. Prin Încheierea din 25 aprilie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 770/54/2023/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 2.279D/2024).

24. Prin Încheierea din 13 mai 2021, pronunțată în Dosarul nr. 3.187/1/2020*, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 și alin. (4) din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.817D/2021).

25. Prin Încheierea din 19 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 15.153/3/2021, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.342D/2022).

26. Prin Decizia civilă nr. 72/R din 6 aprilie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 91/44/2023, **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 913D/2023).

27. Prin Încheierea din 20 aprilie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 4.287/2/2021, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8** (Dosarul Curții Constituționale nr. 1.099D/2023).

28. Prin Decizia civilă nr. 685 din 16 octombrie 2023, pronunțată în Dosarul nr. 7.800/2/2021*, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 273D/2024).

29. Prin Încheierea din 3 decembrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 907/42/2024, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă** (Dosarul Curții Constituționale nr. 4.065D/2024).

30. Excepția a fost invocată de Rădulescu Anca-Iuliana, Ana Lucia Frîncu, George Mălin Georgescu, societatea Karpaten Outgoing — S.R.L. din București, Ana Bordeianu, Gabriel Emanuel Nițulescu, Dănuț Cornel Ungur, George Dikeoulakos, Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Olimp din Corbeanca, Traian Bitoleanu, Dragoș Dan Dumitrașcu, Societatea Meridian — S.A. din Lugoj, Gabriel Stoenescu și Liudmila Stoenescu, Elena Cristoloveanu (fostă Manolea), Marcela Letiția Onița, Societatea Băneasa Investments — S.A. din București, Samu Lajos, Uniunea Scriitorilor din România și Varujan Vosganian, Obștea de moșneni în devălmășie Voloșcani din Vrancea, Ana Bordeianu, Irina Topor, Lucian Pitaru — Cabinet de Avocat din Ploiești în cauze având ca obiect soluționarea unor recursuri formulate împotriva respingerii ca tardive a cererilor de revizuire, respectiv având ca obiect soluționarea unor cereri de revizuire.

31. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că termenul de revizuire prevăzut de art. 511 alin. (1) pct. 8 coroborat cu art. 634 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu este previzibil, mai ales când două hotărâri contradictorii sunt pronunțate simultan. Această incertitudine afectează dreptul la un proces echitabil, întrucât părțile nu pot elimina efectele negative ale celei de-a doua hotărâri. Aceștia invocă și art. 427 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care impune comunicarea hotărârii din oficiu, tocmai pentru a asigura previzibilitatea termenelor de atac.

32. De asemenea, situația creată împiedică exercitarea revizuirii pentru contradicții între considerente, încălcând accesul la justiție, dreptul la apărare și la folosirea căilor de atac, garantate de Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Autorii mai afirmă că textul de lege din Codul de procedură civilă împiedică justițiabilul să formuleze o cale de atac eficientă după ce ia cunoștință de motivarea hotărârii, iar această limitare afectează autoritatea de lucru judecat și posibilitatea de a sesiza instanța cu privire la erori de competență sau procedură. Astfel, norma criticată creează un obstacol procedural care contravine principiilor fundamentale ale dreptului la apărare și ale securității juridice. Autorii susțin că mecanismul prevăzut de normele criticate devine inaccesibil întrucât la momentul descoperirii cazului de contrarietate a hotărârilor, abia odată cu comunicarea hotărârii, termenul pentru declararea căii de atac va fi expirat deja.

33. Totodată, autorii susțin că prevederea din art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă generează o discriminare între categoriile de justițiabili, iar persoanele care doresc să atace cu revizuire considerentele unei hotărâri definitive, în urma interpretării coroborate a dispozițiilor art. 430 alin. (2) și ale art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, nu beneficiază de același regim juridic precum cele care atacă dispozitivul hotărârii. De asemenea, aceștia afirmă că rezultatul aplicării textului de lege este inechitabil pentru cel împotriva căruia curge termenul de o lună și care nu cunoaște motivele pe care se bazează soluția instanței de recurs — de a menține hotărârea primei instanțe, dar cu o altă motivare — astfel încât să fie cert că se încalcă autoritatea de lucru judecat și poate introduce o cerere întemeiată. Potrivit autorilor excepției, în ceea ce îi privește, formularea și motivarea cererii de revizuire au depins în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate, astfel încât stabilirea momentului pronunțării ca început al termenului de introducere a revizuirii îngrădește accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

34. Raportat la art. 135 alin. (4) și art. 634 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, autorii excepției apreciază că legiuitorul nu a fixat un termen imperativ în care hotărârea luată în cadrul regulatorului de competență se va motiva și se va comunica părților, existând situații în care comunicarea hotărârii s-a făcut după împlinirea termenului de 30 de zile de formulare a căii speciale de atac a revizuirii. De asemenea, judecarea conflictului negativ de competență ivit în cauză s-a făcut potrivit normelor procedurale în cameră de consiliu, fără citarea părților, decizia fiind definitivă, iar comunicarea deciziei civile de soluționare a conflictului s-a făcut după 2 luni și 9 zile. Simpla afișare pe portalul instanțelor de judecată a soluției pronunțate în regulatorul de competență nu echivalează cu comunicarea hotărârii, astfel cum prevăd dispozițiile Codului de procedură civilă.

35. Raportat la art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă, autorii excepției apreciază că fiind neconstituțională impunerea sancțiunii nulității cererii de revizuire în lipsa motivării sale prin însăși cererea de revizuire sau înăuntru termenului de declarare a căii de atac, deoarece aceasta încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

36. Referitor la dispozițiile art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, autorii excepției apreciază că sunt neconstituționale, solicitând modificarea textului de lege și introducerea sintagmei „se elimină ultima hotărâre”.

37. **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie și Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 743D/2021, nr. 68D/2024 și nr. 805D/2025, apreciază că fiind neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, considerând că prevederea nu afectează dreptul la un proces echitabil. Accesul la justiție poate fi reglementat și limitat de stat, atât timp cât nu este afectată substanța dreptului, conform jurisprudenței Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Reglementarea revizuirii în cazul contradicției dintre considerentele unor hotărâri definitive nu încalcă acest drept, deoarece legea oferă garanții suficiente. Hotărârile judecătorești trebuie motivate doar având în vedere elementele dezbătute contradictoriu, iar părțile au acces la aceste informații la momentul rămânerii definitive. În situația în care motivarea ar fi realizată pe baza unor elemente străine de dezbaterile contradictorie, partea are la dispoziție procedura repunerii în termen, conform art. 186 din Codul de procedură civilă, cu condiția justificării întârzierii. Stabilirea unui termen procedural nu afectează accesul la instanță, fiind o prerogativă a legiuitorului. Referitor la art. 31 din Constituție, instanța a

constatat lipsa unor argumente clare care să demonstreze încălcarea dreptului la informație.

38. Dispoziția cuprinsă în art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă referitoare la existența unor hotărâri definitive care încalcă autoritatea de lucru judecat se referă în mod obligatoriu la dispozitivul hotărârii, împreună cu considerentele pe care se sprijină, fiind contrar circuitului civil ca dispozitivul unei hotărâri să rămână același, dar să fie revizuite numai considerentele pe care dispozitivul se sprijină, considerente care reprezintă argumentele de fapt și de drept care au condus instanța la pronunțarea dispozitivului. În mod similar, ca o consecință firească apare necesitatea de anulare a ultimei hotărâri, întrucât aceasta este cea care încalcă autoritatea de lucru judecat.

39. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** a opinat, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.305D/2021 și nr. 2.836D/2021, că stabilirea unui moment de început al termenului de revizuire anterior comunicării hotărârii încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare. În această situație, partea interesată nu are posibilitatea reală de a aprecia necesitatea formulării căii de atac, întrucât nu cunoaște considerentele hotărârii care ar putea justifica revizuirea pentru încălcarea autorității de lucru judecat. De asemenea, este afectat și art. 129 din Constituție, întrucât recunoașterea unei căi de atac presupune și garantarea condițiilor pentru exercitarea efectivă a acesteia. În lipsa accesului la motivarea instanței, partea nu poate demonstra existența cazului de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, ceea ce compromite dreptul la un proces echitabil. Totodată, instanța apreciază că termenul ar trebui să înceapă de la comunicarea hotărârii motivate, pentru a respecta drepturile constituționale ale justițiabilului.

40. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători**, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.470D/2021, nr. 2.121D/2021 și nr. 903D/2022, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal**, în dosarele Curții Constituționale nr. 619D/2022 și nr. 4.231D/2025, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.279D/2024, și **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă**, în dosarele Curții Constituționale nr. 213D/2022 și nr. 4.471D/2025, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, iar dispozițiile criticate sunt conforme cu prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (1)-(3) din Constituție. Apreciază că termenul de revizuire stabilit de la data pronunțării hotărârii se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza prevăzută de art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, fără a crea discriminări, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale. Astfel, reglementarea criticată nu contravine principiilor constituționale privind egalitatea în drepturi, accesul la justiție și dreptul la apărare.

41. Prin calcularea termenului de revizuire de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri (care coincide cu data pronunțării acesteia), iar nu de la data comunicării acestui din urmă act jurisdicțional, nu se îngreșește dreptul la un proces echitabil sau accesul liber la justiție.

42. Data rămânerii definitive a ultimei hotărâri, de la care curge termenul de exercitare a revizuirii întemeiate pe existența unor hotărâri definitive potrivnice, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri, inclusiv sub aspectul efectului pozitiv, este o normă aplicabilă fără nicio diferență de tratament tuturor părților care invocă motivul de revizuire, iar reglementarea unor momente diferite de la care curge termenul de revizuire de o lună, pentru diferitele cazuri prevăzute de art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă, este justificată în mod obiectiv prin specificul fiecăruia dintre aceste cazuri.

43. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal**, în dosarele Curții Constituționale nr. 3.648D/2024, 304D/2025 și nr. 2.814D/2022, consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece dispozițiile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă limitează dreptul de exercitare a cererii de revizuire, în măsura în care se invocă prevederile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, respectiv contrarietatea de hotărâri, prin raportare la considerentele decisive ori decizorii, întrucât doar după data redactării hotărârii partea poate constata că aceasta cuprinde chestiuni contrare celor ce fuseseră stabilite cu autoritate de lucru judecat într-o altă hotărâre.

44. **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.817D/2021, apreciază criticile de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiate. Termenul de o lună pentru formularea cererii de revizuire, calculat de la data pronunțării hotărârii, nu afectează drepturile procesuale ale părții, chiar dacă aceasta ia cunoștință ulterior de motivarea deciziei. Pentru a fi admisibilă revizuirea, contradicția invocată trebuie să reiasă din compararea dispozitivelor celor două hotărâri, nu doar din considerente. Considerentele au autoritate de lucru judecat doar dacă susțin dispozitivul sau soluționează aspecte litigioase relevante, conform art. 430 alin. (2) din Codul de procedură civilă. De asemenea, revizuirea nu este permisă dacă hotărârile comparate provin din cauze diferite, fără identitate de părți, obiect și cauză juridică. Prin urmare, reglementarea privind momentul de început al termenului de revizuire nu contravine prevederilor constituționale invocate.

45. **Tribunalul București — Secția a V-a civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.342D/2022, opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate invocate.

46. **Curtea de Apel Galați — Secția I civilă** opinează, în Dosarul Curții Constituționale nr. 913D/2023, în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate. Faptul că termenul de introducere a cererii de revizuire curge de la pronunțarea ultimei hotărâri nu împiedică accesul la justiție al părții și nici dreptul la apărare sau dreptul la un proces echitabil, întrucât demonstrarea existenței motivului de revizuire prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă nu presupune cu necesitate cunoașterea considerentelor dezvoltate de instanța care a pronunțat ultima hotărâre, ci implică doar argumentarea existenței identității de părți, obiect și cauză din cele două procese, lucru posibil și în lipsa motivării hotărârii a cărei revizuire se solicită.

47. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** apreciază, în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.099D/2023, că excepția este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie, inclusiv cu privire la Codul de procedură civilă din 1865. Astfel, se poate observa că, în cazul motivului de revizuire reglementat de art. 509 alin. (1) pct. 8, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea considerentelor instanței care a pronunțat hotărârea atacată cu revizuire, într-o manieră care să justifice și să facă obligatorie comunicarea acestei hotărâri. Prin urmare, nu sunt îngreșite dreptul la un proces echitabil și liberul acces la justiție, din moment ce părțile pot sesiza instanța cu o cerere de revizuire chiar de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri, solicitând imediat anularea acesteia întrucât încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri.

48. **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă** apreciază, în Dosarul Curții Constituționale nr. 273D/2024, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată deoarece dispozițiile art. 518 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă vizează încălcarea efectului negativ al autorității de lucru judecat, în sensul că o cerere identică din punctul de vedere al obiectului,

al părților și al cauzei a fost soluționată definitiv, în sens contrar, printr-o hotărâre anterioară. Or, sub acest aspect, fiind suficientă observarea dispozitivului noii hotărâri, respectiv a soluției pronunțate, nu este necesar a se cunoaște considerentele acestei hotărâri, pentru ca termenul de revizuire să curgă de la comunicare.

49. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 3.947D/2021, precum și **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 4.065D/2024, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-au exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată.

50. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

51. **Guvernul**, în dosarele Curții Constituționale nr. 743D/2021, nr. 1.305D/2021, nr. 3.947D/2021, nr. 2.814D/2022 și nr. 273D/2024, a apreciat că excepția invocată este neîntemeiată. În ceea ce privește criticile aduse dispozițiilor art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, Guvernul invocă jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 8 din 14 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 27 mai 2020, Decizia nr. 655 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 962 din 30 decembrie 2014, sau Decizia nr. 743 din 22 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 16 mai 2019), prin care instanța constituțională a constatat constituționalitatea acestor dispoziții, reținând că stabilirea termenului pentru introducerea cererii de revizuire de la data pronunțării ultimei hotărâri nu aduce atingere dreptului de acces la justiție și nu contravine prevederilor art. 129 din Constituție. Motivul de revizuire reglementat de art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă — referitor la existența unor hotărâri contradictorii — nu presupune în mod necesar cunoașterea considerentelor instanței care a pronunțat ultima hotărâre. Este suficient ca partea să argumenteze existența identității de părți, obiect și cauză între cele două procese, aspect care poate fi demonstrat chiar și în lipsa motivării hotărârii a cărei revizuire se solicită. Prin urmare, reglementarea criticată nu împiedică exercitarea efectivă a căii de atac și este compatibilă cu exigențele constituționale privind accesul liber la justiție.

52. **Guvernul**, în Dosarul Curții Constituționale nr. 619D/2022, a apreciat că excepția invocată este întemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale în materia dispozițiilor procesual penale referitoare la termenul prevăzut de lege pentru exercitarea contestației în anulare care prevedea ca punct de debut al termenului de 10 zile momentul luării la cunoștință de hotărârea a cărei anulare se cere, respectiv Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016.

53. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, susținerile reprezentanților autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

54. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

55. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 511 alin. (1) pct. 8 și alin. (4) raportate la art. 135 alin. (4), art. 510 și art. 634 alin. (1) pct. 1 și alin. (2) și ale art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ce au următorul conținut normativ:

— art. 509 alin. (1) pct. 8: „(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: (...) 8. există hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri;”;

— art. 510 alin. (1): „(1) Cererea de revizuire se îndreaptă la instanța care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere.”;

— art. 510 alin. (2): „În cazul dispozițiilor art. 509 alin. (1) pct. 8, cererea de revizuire se va îndrepta la instanța mai mare în grad față de instanța care a dat prima hotărâre. Dacă una dintre instanțele de recurs la care se referă aceste dispoziții este Înalta Curte de Casație și Justiție, cererea de revizuire se va judeca de această instanță.”;

— art. 510 alin. (3): „În cazul în care se invocă motive care atrag competențe diferite, nu va opera prorogarea competenței.”;

— art. 511 alin. (1) pct. 8: „(1) Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: [...] 8. în cazul prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8, de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri.”;

— art. 511 alin. (4): „Revizuirea se motivează prin însăși cererea de declarare a căii de atac sau înăuntrul termenului de exercitare a acesteia, sub sancțiunea nulității.”;

— art. 513 alin. (4): „Dacă instanța încuviințează cererea de revizuire, ea va schimba, în tot sau în parte, hotărârea atacată, iar în cazul hotărârilor potrivnice, ea va anula cea din urmă hotărâre și, după caz, va trimite cauza spre rejudecare atunci când s-a încălcat efectul pozitiv al autorității de lucru judecat.”;

— art. 634 alin. (1) pct. 1: „Sunt hotărâri definitive: 1. hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului;”;

— art. 634 alin. (2): „Hotărârile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.”

56. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la caracteristicile statului de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, alin. (5) referitor la principiul legalității, în componenta privind previzibilitatea legii ca standard de calitate a legii, art. 15 — *Universalitatea*, art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 24 alin. (1) potrivit căruia dreptul la apărare este garantat, art. 31 alin. (2) privind obligația autorităților publice de a asigura informarea corectă a cetățenilor, art. 53 alin. (2) privind condițiile în care este permisă restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și de egalitate al legii, art. 126 alin. (2) privind stabilirea prin lege a competenței instanțelor și a procedurii de judecată, art. 129 — *Folosirea căilor de atac*.

57. Totodată, în temeiul art. 11, al art. 20 alin. (1) și al art. 148 alin. (2) din Constituție, după caz, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 6 paragraful 1, art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie, art. 13 privind dreptul la un remediu efectiv, art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție, Protocolul nr. 12 la Convenție referitor la interzicerea generală a discriminării, art. 1 referitor la egalitatea ființelor umane în drepturi, art. 2 privind posibilitatea fiecărui om de a se

prevala de toate drepturile proclamate în declarație, fără deosebire, art. 7 referitor la faptul că toți oamenii sunt egali în fața legii și au fără deosebire dreptul la o protecție egală a legii, art. 8 privind dreptul oricărei persoane de a se adresa în mod efectiv instanțelor de judecată, art. 20 privind egalitatea persoanelor în fața legii și art. 21 alin. (1) referitor la dreptul oricărei persoane de a fi audiată în mod echitabil de către un tribunal, în deplină egalitate, din Declarația universală a drepturilor omului, art. 14 alin. (1) potrivit căruia toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție și art. 26 referitor la egalitatea persoanelor în fața legii din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 2 privind angajamentul statelor pentru exercitarea drepturilor în condiții de egalitate din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, art. 20 privind egalitatea tuturor persoanelor în fața legii și art. 47 paragraful 1 referitor la dreptul oricărei persoane la o cale de atac eficientă în fața unei instanțe judecătorești din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

58. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată, în privința dispozițiilor art. 510 din Codul de procedură civilă, că autorii nu aduc niciun argument în susținerea neconstituționalității acestui text de lege sau a eventualei contrarietăți cu dispozițiile convenționale invocate. Or, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Aceasta cuprinde 3 elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea, indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv.

59. În lumina acestor considerente de principiu, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 510 din Codul de procedură civilă nu cuprinde motivarea ca element al său, iar din textele constituționale și convenționale invocate nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, datorită generalității lor. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților și opinia instanței asupra excepției și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Astfel, se constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

60. În privința dispozițiilor art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, autorii nu aduc veritabile critici de neconstituționalitate, ci se rezumă la a face aprecieri cu privire la sintagma pe care aceștia o consideră ca fiind corectă pentru a apărea în cuprinsul textului de lege, solicitând în acest sens modificarea dispoziției legale. Or, având în vedere art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, dat fiind că, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, modificarea și completarea normelor juridice sunt atribuții exclusive ale Parlamentului. În consecință, prin prisma criticilor formulate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă este inadmisibilă.

61. Cu privire la dispozițiile art. 135 alin. (4) din Codul de procedură civilă, Curtea observă că, prin Decizia nr. 703 din 19 decembrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 986 din 27 octombrie 2025, paragrafele 15 și 16, a analizat constituționalitatea acestora prin raportare la critici similare cu cele formulate în prezentele cauze și a constatat că dispozițiile de lege menționate sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

62. Curtea a reținut că aceste dispoziții legale reprezintă norme de procedură, a căror stabilire, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, intră în competența exclusivă a legiuitorului, care poate hotărî să nu supună regulilor de citare sau exercitare a căilor de atac anumite proceduri, în considerarea caracterului specific al acestora ori în vederea asigurării celerității procesului civil. Stabilirea de către legiuitor a regulii potrivit căreia instanța competentă să soluționeze conflictul negativ de competență va hotărî în camera de consiliu, fără citarea părților, printr-o încheiere definitivă, nu contravine art. 21 și nici art. 24 din Constituție, soluția legislativă criticată fiind justificată de faptul că în această procedură nu se tranșează fondul litigiului, ci exclusiv o chestiune ce vizează buna administrare a actului de justiție, în vederea soluționării rapide a conflictului de competență, cu scopul judecării procesului în termenul rezonabil, optim și previzibil instituit de art. 6 din Codul de procedură civilă. Totodată, art. 129 din Constituție lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac, ceea ce îi permite acestuia din urmă să excepteze de la exercitarea lor, atunci când consideră că se impune, anumite hotărâri judecătorești, așa cum a procedat prin dispozițiile de lege criticate.

63. De asemenea, Curtea s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, constatând constituționalitatea acestora, cu motivarea, în esență, că dispozițiile legale nu vizează fondul cauzei, ci aspecte care țin de buna administrare a procesului, iar o asemenea soluție legislativă este de natură să conducă la soluționarea cu celeritate a cauzelor și, implicit, la respectarea cerinței privind termenul rezonabil (a se vedea în acest sens Decizia nr. 381 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 540 din 21 iulie 2014, paragraful 19).

64. Cu privire la art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 545 din 10 noiembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 8 februarie 2023, paragrafele 18-22, Curtea a reținut că acesta stabilește termenul în care poate fi introdusă o cerere de revizuire justificată de existența unor hotărâri definitive potrivnice, date de instanțe de același grad sau de grade diferite, care încalcă autoritatea de lucru judecat a primei hotărâri. Acest

termen este de o lună de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri, în condițiile în care, potrivit art. 634 alin. (2) din Codul de procedură civilă, unele hotărâri devin definitive la data pronunțării (este vorba despre hotărârile date în recurs și cele pentru care legea nu prevede posibilitatea atacării lor cu apel sau cu recurs).

65. În acord cu jurisprudența sa în materie, Curtea a reținut că hotărârea atacată prin intermediul revizuirii — cale extraordinară de atac — nu este criticată în raport cu materialul dosarului existent la data pronunțării acelei hotărâri, ci numai pe baza unor împrejurări noi, necunoscute de instanța judecătorească la data pronunțării. De aceea, formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate. În acest context, Curtea a arătat că prin art. 511 din Codul de procedură civilă s-au instituit termene diferite pentru formularea revizuirii, în funcție de motivele pe care se întemeiază cererea, stabilind și momentul de la care acestea încep să curgă. Astfel, în ceea ce privește termenul de revizuire în cazul prevăzut la art. 511 alin. (1) pct. 8 cu trimitere la prevederile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, respectiv în cazul încălcării autorității de lucru judecat prin pronunțarea unei hotărâri contrare, termenul de revizuire este de o lună și se va socoti de la data rămânerii definitive a ultimei hotărâri.

66. Curtea a observat că, potrivit art. 634 din Codul de procedură civilă, sunt hotărâri definitive: 1. hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului; 2. hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs; 3. hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel; 4. hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs; 5. hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii; 6. orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs. Aceste hotărâri devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.

67. Curtea a reținut că, în ceea ce privește autoritatea de lucru judecat, art. 430 din Codul de procedură civilă stipulează că hotărârea judecătorească ce soluționează, în tot sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are, de la pronunțare, autoritate de lucru judecat cu privire la chestiunea tranșată. Autoritatea de lucru judecat privește dispozitivul, precum și considerentele pe care acesta se sprijină, inclusiv cele prin care s-a rezolvat o chestiune litigioasă. Hotărârea judecătorească prin care se ia o măsură provizorie nu are autoritate de lucru judecat asupra fondului, iar când hotărârea este supusă apelului sau recursului, autoritatea de lucru judecat este provizorie. Hotărârea atacată cu contestație în anulare sau revizuire își păstrează autoritatea de lucru judecat până ce va fi înlocuită cu o altă hotărâre. Pentru aceste considerente, Curtea nu poate reține încălcarea de către prevederile art. 511 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă a dispozițiilor constituționale ale art. 21 și art. 148 alin. (2) prin raportare la art. 47 paragraful 1 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, deoarece norma procedurală civilă garantează o cale de atac eficientă, accesibilă și proporțională, fără a impune condiții excesive sau restrictive.

68. Prin Decizia nr. 576 din 31 octombrie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 24 iunie 2025, paragrafele 46-50 și 52, Curtea a mai observat că, în ipoteza în care constată existența motivului de revizuire prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire nu examinează temeinicia hotărârii atacate și nu decide care dintre hotărârile

potrivnice în discuție este cea judicioasă, ci se rezumă la a anula ultima hotărâre cu privire la care constată că nesocotește autoritatea de lucru judecat a hotărârii anterioare. Pentru a decide astfel, instanța se pronunță asupra identității de părți, obiect și cauză în procesele soluționate prin hotărârile comparate, care indică încălcarea autorității de lucru judecat a celei mai întâi pronunțate. Or, în verificarea existenței triplei identități menționate, nu este necesar ca instanța care soluționează cererea de revizuire să analizeze și considerentele pe care instanțele și-au fondat soluțiile pronunțate, ci soluția pronunțată și impusă prin dispozitivul hotărârilor.

69. Art. 461 alin. (1) din Codul de procedură civilă clarifică obiectul asupra căruia poartă orice cale de atac, stabilind că partea din hotărâre împotriva căreia se îndreaptă aceasta este soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii. Așadar, revizuirea, la fel ca orice altă cale de atac, indiferent de caracterul acesteia — ordinară sau extraordinară, de reformare sau de retractare, devolutivă sau nedevolutivă —, se îndreaptă împotriva soluției cuprinse în dispozitivul hotărârii.

70. Chiar dacă, în concepția actuală a Codului de procedură civilă, se bucură de autoritate de lucru judecat atât dispozitivul hotărârii, cât și considerentele pe care acesta se sprijină, după cum prevede art. 430 alin. (2), revizuirea întemeiată pe motivul nesocotirii autorității de lucru judecat nu poate viza decât soluția pronunțată, de vreme ce efectul admiterii cererii de revizuire este anularea ultimei hotărâri, în întregul său, fără analiza eventualei contrarietăți existente între considerentele decisive ale hotărârilor în discuție.

71. Este adevărat că art. 461 alin. (2) din Codul de procedură civilă reglementează și problema considerentelor, în sensul că, potrivit acestuia, calea de atac poate să vizeze anumite considerente ale hotărârii, și anume cele prin care s-au dat dezlegări unor probleme de drept ce nu au legătură cu judecata celui proces sau care sunt greșite ori cuprind constatări de fapt ce prejudiciază partea. Într-o asemenea situație, instanța, admitând calea de atac, va înlătura acele considerente și le va înlocui cu propriile considerente, menținând soluția cuprinsă în dispozitivul hotărârii atacate. Însă această ipoteză este valabilă numai în ceea ce privește căile de atac de reformare, întrucât necesită un control judiciar efectiv al hotărârii, iar nu și în ceea ce privește căile de atac de retractare, așa cum este revizuirea. Astfel, după cum a observat Curtea, considerentele decizorii, prin care a fost soluționată pe cale incidentală o chestiune litigioasă, nu pot constitui motiv de revizuire a celei de-a doua hotărâri ca urmare a faptului că ar contraveni considerentelor decizorii cuprinse într-o altă hotărâre anterioară. Aceasta, deoarece o astfel de ipoteză este exclusă de existența unei alte căi procedurale puse la îndemâna părții interesate încă din timpul soluționării celui de-al doilea proces, și anume posibilitatea acesteia de a invoca excepția autorității de lucru judecat cu referire la soluția dată privind aceeași chestiune litigioasă rezolvată pe cale incidentală într-o cauză precedentă. Prin urmare, în condiții de diligență procesuală, se poate preveni apariția unor considerente decizorii contradictorii, astfel încât să nu se mai pună problema unei eventuale revizuirii întemeiate pe un asemenea motiv.

72. În consecință, contrar celor susținute de autorii excepției, faptul că termenul de introducere a cererii de revizuire curge de la pronunțarea ultimei hotărâri nu conduce la nesocotirea cerințelor de legalitate a legii, respectiv previzibilitatea sau claritatea ei, prevăzute de dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5), și nu se află în disonanță cu termenul de redactare a hotărârilor. Totodată, modalitatea în care este stabilit termenul

de introducere a cererii de revizuire nu este de natură să afecteze în vreun fel autoritatea de lucru judecat, să împiedice accesul la justiție al părții, reglementat în cuprinsul dispozițiilor constituționale ale art. 21, astfel cum se interpretează potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție și prin prisma art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, să afecteze dreptul la apărare garantat de dispozițiile constituționale ale art. 24 alin. (1) sau dreptul la un remediu efectiv prevăzut de art. 13 din Convenție, respectiv art. 8 privind dreptul oricărei persoane de a se adresa în mod efectiv instanțelor de judecată din Declarația universală a drepturilor omului. Toate acestea datorită faptului că demonstrarea existenței motivului de revizuire prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă nu presupune cu necesitate cunoașterea considerentelor dezvoltate de instanța care a pronunțat ultima hotărâre, ci implică doar argumentarea existenței identității de părți, obiect și cauză din cele două procese, lucru posibil și în lipsa motivării hotărârii a cărei revizuire se solicită.

73. De asemenea, Curtea a reținut ideea că este îndreptățită stabilirea unui moment diferit de la care începe să curgă termenul pentru introducerea cererii de revizuire — respectiv de la pronunțarea sau de la comunicarea hotărârii a cărei revizuire se dorește —, în funcție de motivul pe care aceasta se întemeiază. Nu se poate susține instituirea unui tratament juridic discriminatoriu între justițiabilii care exercită calea de atac a revizuirii, tratament care să contravină normelor constituționale ale art. 16, întrucât specificul motivelor pentru care se poate solicita revizuirea unei hotărâri judecătorești justifică fixarea unor momente diferite pentru calculul termenului. Pentru aceleași considerente nu poate fi reținută nici încălcarea dispozițiilor art. 14 referitor la interzicerea discriminării din Convenție, ale Protocolului nr. 12 la Convenție referitor la interzicerea generală a discriminării, a prevederilor art. 20 privind egalitatea tuturor persoanelor în fața legii din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale art. 1 referitor la egalitatea ființelor umane în drepturi, ale art. 2 referitor la posibilitatea fiecărui om de a se prevala de toate drepturile proclamate în declarație, fără deosebire, ale art. 7 referitor la faptul că toți oamenii sunt egali în fața legii și au fără deosebire dreptul la o protecție egală a legii, ale art. 20 privind egalitatea persoanelor în fața legii și ale art. 21 alin. (1) referitor la dreptul oricărei persoane de a fi audiată în mod echitabil de către un tribunal, în deplină egalitate, din Declarația universală a drepturilor omului. Pentru identitate de rațiune, nu se poate reține nici încălcarea dispozițiilor art. 14 alin. (1), potrivit cărora toți oamenii sunt egali în fața tribunalelor și curților de justiție și ale art. 26 referitor la egalitatea persoanelor în fața legii cuprinse în Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice sau ale art. 2 referitor la angajamentul statelor pentru exercitarea drepturilor în condiții de egalitate din Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale.

74. Totodată, prin Decizia nr. 545 din 10 noiembrie 2022, precizată, paragrafele 26 și 27, Curtea a mai reținut, prin raportare la dispozițiile art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă, că obligația părților de a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit normelor constituționale ale art. 21 alin. (3), instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților. Tot astfel, Curtea a statuat că, în toate

cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în interiorul unui anumit termen, nu a procedat astfel în scopul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21. Curtea a constatat că formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate, astfel că stabilirea momentului pronunțării ca început al termenului de introducere a revizuirii nu îngrădește accesul liber la justiție al revizuentului și nici dreptul său la un proces echitabil.

75. Astfel, Curtea a subliniat că, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 126 alin. (2) și ale art. 129, legiuitorul are prerogativa stabilirii competenței și a procedurii de judecată, inclusiv cu privire la condițiile de exercitare a căilor de atac.

76. Totodată, prin Decizia nr. 530 din 24 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 28 martie 2024, paragraful 19, Curtea a constatat că, în virtutea art. 186 din Codul de procedură civilă, și în materia revizuirii se poate formula cerere de repunere în termen, respectiv partea care a pierdut un termen procedural va fi repusă în termen numai dacă dovedește că întârzierea se datorează unor motive temeinic justificate.

77. Cu privire la dispozițiile art. 634 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 50 din 30 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 570 din 19 iunie 2024, paragraful 19, Curtea a reținut că hotărârile definitive sunt titluri executorii indiferent de instanța care le-a pronunțat. Hotărârile definitive enumerate în cuprinsul acestui text de lege sunt, într-o exprimare succintă, acele hotărârri care nu mai pot fi atacate nici cu apel, nici cu recurs, fie pentru că a expirat termenul pentru declararea căii de atac, fie pentru că legea nu prevede posibilitatea atacării lor. Hotărârile care nu mai pot fi atacate cu apel și recurs sunt definitive de la data pronunțării lor. Hotărârile care pot fi atacate cu apel, fără ca părțile să exercite calea de atac, devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului. Hotărârile care pot fi atacate cu recurs, fără ca părțile să exercite calea de atac, devin definitive la data expirării termenului de exercitare a recursului. Data rămânerii definitive a hotărârii este data expirării termenului de exercitare a căii de atac și în cazul în care apelul, respectiv recursul sunt respinse ca tardive. În cazul exercitării căii de atac, hotărârea din apel, nesupusă recursului, și hotărârea din recurs devin definitive la data pronunțării.

78. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

79. Referitor la criticile de neconstituționalitate întemeiate pe dispozițiile art. 53 din Constituție, având în vedere că nu s-a constatat încălcarea unui drept fundamental, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză. Invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* din Constituție (Decizia nr. 483 din 17 septembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 31 martie 2020, paragraful 26).

80. În fine, referitor la invocarea încălcării dispozițiilor cuprinse în art. 1 alin. (3) și (4), art. 15 și art. 31 alin. (2) din Legea

fundamentală, art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și în art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție, Curtea observă că autorii excepției nu arată în ce constă pretinsa contrarietate dintre dispozițiile legale criticate și normele de referință invocate și nici nu se poate reține în mod rezonabil vreo critică datorită lipsei legăturii cu textul criticat. Astfel, având în vedere că niciuna dintre pretinsele încălcări anterior menționate nu este motivată, iar din textele constituționale sau

convenționale invocate nu se poate desluși în mod rezonabil vreo critică de neconstituționalitate, Curtea va proceda la înlăturarea acestora. În acest sens, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, a stabilit că simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate.

81. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 510 din Codul de procedură civilă, ridicată de Dikeoulakos George în Dosarul nr. 2.256/1/2020 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și a dispozițiilor art. 513 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ridicată de Ana Bordeianu în Dosarul nr. 2.262/2/2024 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anca Iuliana Rădulescu în Dosarul nr. 4.089/2/2019 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie, de George Mălin Georgescu în Dosarul nr. 2.549/2/2020 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Dănuț Cornel Ungur în Dosarul nr. 851/1/2020/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Samu Lajos în Dosarul nr. 3.187/1/2020* al Curții de Apel Timișoara — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Dikeoulakos George în Dosarul nr. 2.256/1/2020 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Societatea Karpaten Outgoing — S.R.L. în Dosarul nr. 897/3/2021 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Gabriel Emanuel Nițulescu în Dosarul nr. 4.502/2/2021 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, de Societatea Meridian 22 — S.A. în Dosarul nr. 2.175/30/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, de Elena Cristoloveanu (fostă Manolea) în Dosarul nr. 1.947/1/2021/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Asociația Clubul Sportiv Tenis Club Olimp în Dosarul nr. 2.986/1/2021/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Uniunea Scriitorilor din România și Varujan Vosganian în Dosarul nr. 15.153/3/2021 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă, de Marcela Letiția Onița în Dosarul nr. 1.705/1/2022 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Obștea de moșneni în devălmășie Voloșcani în Dosarul nr. 91/44/2023 al Curții de Apel Galați — Secția I civilă, de Ana Bordeianu în dosarele nr. 4.287/2/2021 și nr. 2.262/2/2024 ale Tribunalului Ilfov — Secția civilă și Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, de Ana Lucia Frîncu în Dosarul nr. 7.859/2/2022 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de Irina Topor în Dosarul nr. 7.800/2/2021* al Curții de Apel Bacău — Secția I civilă, de Traian Bitoleanu în dosarele nr. 770/54/2023/a1 și nr. 33/1/2024/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Lucian Pitaru — Cabinet de Avocat în Dosarul nr. 907/42/2024 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă, de Dragoș Dan Dumitrașcu în Dosarul nr. 673/1/2024/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, de Societatea Băneasa Investments — S.A. în Dosarul nr. 61/1/2024 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Gabriel Stoenescu și Liudmila Stoenescu în Dosarul nr. 675/1/2025/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8, ale art. 511 alin. (1) pct. 8 raportate la art. 135 alin. (4) și art. 634 alin. (1) pct. 1 și alin. (2) și ale art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă, Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Tribunalului București — Secția a V-a civilă, Curții de Apel Galați — Secția I civilă, Tribunalului Ilfov — Secția civilă, Curții de Apel Bacău — Secția I civilă și Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 ianuarie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Ioana-Laura Paris

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în lei începând cu perioada de aplicare
24 aprilie-23 mai 2026**

Având în vedere dispozițiile art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 aprilie-23 mai 2026, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în lei este de 0,88% pe an.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 mai 2026.
Nr. 10.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

C I R C U L A R Ă**privind rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii
constituite în euro începând cu perioada de aplicare
24 aprilie-23 mai 2026**

Având în vedere dispozițiile art. 5 și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1), (2), (4) și (5) din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 5/2024 privind regimul rezervelor minime obligatorii, în temeiul art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României h o t ă r ă ș t e:

Articol unic. — Începând cu perioada de aplicare 24 aprilie-23 mai 2026, rata dobânzii plătite la rezervele minime obligatorii constituite în euro este de 0,21% pe an.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 18 mai 2026.
Nr. 11.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

160 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

